

emmaus UUTISET

NRO
1
2023

2 PUHEENVUORO

HELKA AHAVA

4 MENNYTTÄ
JA TULEVAA

7 KUMPPANI
KATIKOTI

10 AHERTAJA
MAIJA OJALA

emmaus
HELSINKI

ACTIVISTS
FOR CHANGE

HELKA AHAVA: ЛАСКАВО ПРОСИМО – TERVETULOA

VIIME VUONNA Suomesta haki tilapäistä suojelua tai turvapaikkaa yli 47 000 ukrainalaisista. Pakolaisvirta ei ole jakanut meitä suomalaisia eri leireihin niin kuin vuonna 2015. Toisin kuin silloin, ukrainalaisiin pakolaisiin on suhtauduttu myönteisesti poliittisen kentän laidasta laitaan ja auttamishalu on ollut suuri. Raadollinen selitys lienee se, että nämä pakolaiset muistuttavat meitä ihonvärittään, kulttuuriltaan, uskonnoltaan ja olemukseltaan. Lisäksi heidän kohtalossaan Venäjän aggression kohteena on meitä suomalaisia puhuttelevia yhtymäkohtia omaan historiaamme.

SAMALLA KUN RAKKAUS ukrainalaisiin roihuaa, on melkein poliittisesti korrektaa panna koko Venäjän kanssa vastuuseen rikollisesta sodasta. Vaarana on, että alamme vieroksua myös kaikkia, jotka puhuvat venäjää Suomessa. Heistä pieni vähemmistö hyväksyy Venäjän hyökkäyssodan ja monet ovat tulleet Suomeen sotaa pakoon. Monet ukrainalaiset puhuvat venäjää äidinkielenään, eikä suomalainen erota, vaikka he puhuisivatkin kadulla keskenään ukrainaa. Siksi venäläisviha kohdistuu helposti myös ukrainalaisiin.

SODAN ALETTUA olen tavannut paljon ukrainalaisia ja heitä auttavia venäläisiä. Tässä muutama tuokiokuva viime vuodelta.

ON 24. ELOKUUTA ja Ukrainan itsenäisyyspäivän juhla Koivukylän Help Centerissä. Istun venäläisen ikätoverini **Olgan** vieressä. Olga on kaunis, vanha nainen, joka kyynelleet silmissä puhuu sodasta. Hän on harras uskovaan ja tapaa käydä Moskovan patriarkaattiin kuuluvassa kirkossa. Nyt hän kertoo aikovansa siirtyä Suomen ortodoksiseen kirkkoon, koska ei voi hyväksyä Venäjän kirkon kannanottoja.

TOINEN IKÄTOVERINI Tatjana tuli Ukrainasta Suomeen viime vuoden maaliskuussa. Hän asuu veljentyttärensä luona Vantaalla. Veljentytär on asunut Suomessa jo kuusi vuotta. Tatjanan koti on Krimillä ja kakkosasunto Kertshin sillan kupeessa. Tatjana opettelee nyt ukrainaa ja pitää takissaan sinikeltaista tunnusta,

että säästyisi huutelulta. Hän opiskelee myös suomea, ja hänen rohkea ja myönteinen asenteensa antaa minullekin iloa ja voimia.

TATJANAN YSTÄVÄ, kiovalainen **Sveta**, oli kotimaassaan korkeassa asemassa kaupallisella alalla. Täällä hän asuu tyttärensä suomalais-ukrainalaisessa perheessä.

Svetalle tuli kotoa äkkilähtö, ja jääkaappi jäi täyteen ruokaa, auto kadun varteen ja kaksi koiraa naapureille. Svetaa alkaa itkettää. Piti hakea koirat syksyllä Suomeen, mutta leikkauksen vuoksi lähtö viivästyi, ja nyt molemmat koirat ovat kuolleet. Varmaan suruun. Sveta on räväkkä ja suorapuheinen nainen, joka antaa huutia suomalaiselle ter-

veydenhoitojärjestelmälle, kun joutuu odottamaan silmäleikkausta kokonaisen kuukauden. Hänen mielestään se on ukrainalaisten syrjimistä. Kun leikkaus sitten vihdoin toteutuu, Sveta ei voi kyllin kiittää saamaansa hoitoa. Tällainen hän on: mieli muuttuu hetkessä ja kaikkeen suhtaudutaan tunteet edellä. Tatjana arvelee jäävänsä Suomeen, mutta Sveta ei mistään hinnasta haluaisi asua täällä yhtään pidempään kuin on pakko. Täkäläinen mentaliteetti ei sovi hänelle.

UKRAINALAISET ÄIDIT juttelevat suomalaisesta koulusta ja päivittelevät, kun tyttöä ei saa kutsua tytöksi eikä poikaa pojaksi. Lapset kyllä tykkäävät koulusta, kun mitään ei tarvitse tehdä, ja haluavat jäädä Suomeen.

KESÄKUUSSA Suomeen tullutta **Nataliaa** ottaa päähän. Tämä odessalainen insinööri on vielä nuori, muttei ole löytänyt töitä eikä päässyt TE-toimiston kotouttamisohjelmaan. Hänen mielestään suomalaiset ovat kyllästyneet ukrainalaisiin. Uutta ajateltavaa tuo vauvautinen: 19-vuotias tytär poikaystävänsä kanssa pakeni Tšekkiin ja odottaa nyt tyttövauvaa. Millä he aikovat tulla toimeen, päivittelee Natalia. Mutta Monika olisi kyllä kiva nimi tyttölle.

TOINEN NUORI NAINEN, auttavasti englantia puhuva **Nina**, haki töitä Kierrätyskeskuksen lajittelus-

ta, mutta hänelle sanottiin, että pitää osata suomea. Minkähän takia? Lopulta Nina sai töitä VR:ltä junasiivoojana. Viikonloppuisin tämä energinen ja valoisa nainen joogaa ja zumbaa ystävänsä **Olhan** kanssa.

LJUDA ON KESKI-ikäinen SAIRAANHOITAJA, jolla olisi kova hinku saada jotakin terveydenhoitoalaan liittyvää työtä. Se ei toistaiseksi ole onnistunut puuttuvan kielitaidon takia. Hän haluaisi alkaa hierojaksi ja selvittelee yritys- ja lupabyrokratiaa. **Ljudan** asiat ovat kuitenkin aika hyvin. Melkein koko perhe on päässyt Suomeen, ja hän saa asua lastensa ja lastenlastensa kanssa.

UKRAINALAISIA KUUNNELLESSA päällimmäisenä huolena tuntuu olevan työ ja kieli. Ensin kesti jopa pari kuukautta saada henkilötunnus, jota ilman on melkein mahdotonta saada töitä. Edes pankkitiliä ei pysty avaamaan ilman hetua. Kun paperit ovat vihdoin ojennuksessa, ei töitä silti tahdo löytyä. Joka paikassa tie katkeaa kielitaidon puutteeseen. TE-toimiston kotouttamisryhmiin on pitkä jono. Marraskuussa ilmainen matkustaminen HSL:n alueella loppui, ja kesän jälkeen eräät pääkaupunkiseudun apukeskukset alkoivat ajaa alas toimintaansa tai kokonaan lopettivat. On vaarana, että ukrainalaiset joutuvat eristyksiin. Tuntuu kuin olisimme tosiaan väsymässä ukrainalaisiin, vaikka pakolaisvirta ei ole suinkaan tyrehtynyt. ■

Joka paikassa tie katkeaa kielitaidon puutteeseen.

KUULUMISIA NASHA KHATASTA UKRAINASTA

CARINA AALTONEN, joka on Emmaus Euroopan puheenjohtaja, vieraili tammikuussa Nasha Khatan Emmaus-yhteisössä Ukrainassa.

Carina välitti Nasha Khatan lämpimät kiitokset Emmaus Helsingin vuonna 2021 antamasta 12 000 euron tuesta, jonka ryhmä sai lämmitysjärjestelmän uusimiseen. Apu tuli oikeaan aikaan, ja talo voi nyt tarjota asunnon 30 paikalliselle asunnottomalle ja Ukrainan sisäiselle pakolaiselle. Nasha Khatan maaseudulla olevassa talossa asuu lisäksi 25 henkilöä.

Sodan keskellä Ukrainan Emmaus-ryhmät tekevät hienoa työtä kodittomien ja maan sisäisten pakolaisten auttamiseksi. Tällä hetkellä kirpputorien tuotto on minimaalinen, mutta ryhmät pystyvät jatkamaan työtään Emmaus Euroopan Ukrainarahaston antaman avun turvin. Emmaus Oselya saa rahastolta 6500 euroa ja Nasha Khata 4000 euroa tukea kuukaudessa.

TEKSTI: ULLA HOYER / KUVAT: NASHA KHATA

EMMAUS SUOMI SAI UUDEN PUHEENJOHTAJAN

Maarit Kinnusen seuraajaksi Emmaus Suomen puheenjohtajana on valittu **Anu Lähde**. Kiitos Maaritille tehdystä työstä ja onnea uudelle puheenjohtajalle.

↑ Anu Lähde vasemmalla ja Maarit Kinnunen oikealla.

KUVA: CARINA AALTONEN

KUVA: HEIKKI AHAVA

↑ ME JA 1000 MUUTA olimme mukana rauhanliikkeen Ukraina-mielenosoituksessa 25.2.

KIERRÄTYS ON MONIKALLE SYDÄMEN ASIA

YMPÄRISTÖ- JA KIERRÄTYSALAN MONIOSAAJA **Monika Emanuelsson** aloitti Lauttasaaren Emmauksen myymäläapulaisena kesällä 2022. Hän vastaanottaa ja lajittelee lahjoituksia, työskentelee kassalla, huolehtii jätteistä ja muista myymälään liittyvistä tehtävistä.

– Koen tärkeäksi, että tavara saadaan kiertoon sellaisenaan, ennen kuin se heitetään pois. Lauttasaaren Emmauksessa vaatteet ja tavarat eivät ole jatkuvasti vaihtuvaa pikamuotia, vaan niille annetaan tarpeeksi aikaa olla myymälässä, jotta ne löytävät uuden omistajansa.

YMPÄRISTÖALAN AMMATTITUTKINNON suorittamisen jälkeen Monika työskenteli vuosia Kierrätyskeskuksessa lajittelijana ja ekotukihenkilönä, jonka jälkeen tie vei Emmaukseen.

– Työttömäksi jäätyäni halusin työllistyä tavarankierrätyksen ja kirpputoritoiminnan pariin. Koen Emmauksen arvomaailman itselleni sopivaksi ja työn juuri sellaiseksi, mitä haluan tehdä. Aloitin ensin työkoelun, jonka jälkeen työllistyin Emmaukseen palkkatuen avulla.

Monika on viihtynyt Emmauksessa todella hyvin ja kokee, että hänet on otettu lämpimästi vastaan.

– Esihenkilöni **Reija** on minulle tuttu jo Kierrätyskeskuksesta, ja meidän yhteistyömme on erittäin sujuvaa ja aikaansaavaa. Koen, että minua arvostetaan ja saan toteuttaa itseäni tässä työssä. Asiakaskunta on Lauttasaareissa myös todella mukavaa, ja olen yllätynyt, miten paljon pidän kassatyöskentelystä.

VAPAA-AJALLA Monika ei juurikaan kirppistele, vaan viettää aikaa perheensä kanssa, lukee, seuraa monipuolisesti urheilua ja ulkoilee.

– Etenkin merenranta ja metsä ovat minulle ympäristöjä, joissa rentoudun.

MONIKA KANNUSTAA jokaista pohtimaan kierrätys- ja kulutustottumuksiaan omassa arjessaan.

– Osta vain tarpeeseen ja jos ostat, niin suosi kestäväää ja mahdollisuuksien mukaan käytettyä. Jos taas haluat kierrättää omia tavaroitasi, huolehdi, että ne ovat edelleen käyttökelpoisia, ehjiä ja puhtaita. Poistotekstiilinkin pitää olla pestyä ja kuivattua, jotta se saadaan käytettyä uudelleen.

Monika kokee tärkeäksi työssään ympäristöasiat ja sen, että Emmauksen kautta saadaan kerättyä varoja, joilla voidaan tehdä hyvää myös muualla. Hän toivoo töidensä jatkuvan Emmauksessa pitkälle tulevaisuuteen.

– Tämä on monella tapaa unelma-ammattini. Toivon, että jatkossa voisin hyödyntää vielä laajemmin osaamistani ja toimia esimerkiksi kierrätysneuvojana Emmauksen tapahtumissa.

TEKSTI JA KUVA: ELISA JULIN

MAAHANMUUTTAJALLE TYÖ ON TÄRKEINTÄ!

NÄIN SANOO Maryam, joka aloitti syksyllä työnsä korjausompelijana Emmauksessa. Maryam painottaa, että tekemällä työtä oppii sekä kieltä että muita tärkeitä taitoja, joita uudessa maassa tarvitaan.

– Haluan tehdä työtä. Jos jäisin kotiin ja saisin työttömyystukea, olisin myös huono esimerkki lapsilleni.

IRANISSA SYNTYNYT Maryam tuli Suomeen 12 vuotta sitten neljän lapsensa kanssa, joista nuorin oli melkein 2 vuotias ja vanhin 17 vuotta.

Suomenkielen kurssien jälkeen Maryam on suorittanut peruskoulun. Jatko-opintojen sijasta Maryam on halunnut työelämään ja ollut mm. 3 vuotta leikkipuistossa töissä. Hän on myös tehnyt

lyhyitä työjaksoja ruokakaupassa, villasukkatehtaalla ja FIDA:ssa. Diakoniaopiston toimintakeskus Sovinto on tukenut Maryamia työnhaussa, ja sieltä hänen tiensä johti myös Emmaukseen.

TYÖ EMMAUKSESSA alkoi kokeiluna, jonka aikana Maryam tutustui yhteisöömme, toimintaamme ja ompelutehtäviin.

– Tämä on hyvä ja rauhallinen paikka, kaikki ovat ystävällisiä ja auttavat minua. Halusin jatkaa, jos minua tarvittiin.

Kahden kuukauden jälkeen Maryamin työtä jatkettiin palkkatuella.

– Minulla ei ole ompelijan koulutusta, mutta osaan korjata vaatteita. Olen pienestä pitäen ommellut äitini opastuksella.

– Olen iloinen, kun korjaan jotain Emmaukselle lahjoitettua vaatetta ja näen, että se myydään. Asiakkaat ovat myös kertoneet, että he ovat tyytyväisiä korjauksiin, jotkut tulevat uudelleen. Yksi nainen on tuonut minulle kolme eri korjaustyötä. Hän sanoi, että teen hyvää työtä ja kiitti minua antamalla suklaata.

OMPELUN LISÄKSI Maryam työskentelee säännöllisesti kassalla, auttaa kodintekstiiliasstolla ja siistii myymälää. Hän viihtyy myös keittiössä ja saa vapaaehtoisilta paljon kiitoksia kokkaustaidoistaan.

– Opín täällä koko ajan uusia asioita. En osaa vielä hyvin suomea, kirjoittaminen on vaikeaa. Jos joku asia on epäselvä, voin kysyä ja saan kaikilta työkavereilta apua. Pomo on paras! Ja tämä on hyvä työpaikka, koska Emmaus auttaa maailmaa.

Vapaa-ajallaan Maryam tykkää käydä kauppoissa:

– Siellä on paljon kaunista ja värikästä.

Hänestä on myös mukavaa kävellä tai pyöräillä metsässä:

– Sen olen oppinut aikuisena täällä Suomessa.

TEKSTI JA KUVA: ULLA HOYER

Gerli Šolonina ja Merli Nurmsalu

KATIKODISSA JOKAINEN ON OMA PERSOONANSA

TEKSTI: LEENA NIVANKA / KUVAT: MERILIN NILOP

Suuret hankkeet saavat usein alkunsa yhden ihmisen unelmasta. Kohilan kylässä Tallinnan liepeillä asui opettaja **Ester Laus**, joka eläkevuosinaan käynnisti ystäviensä kanssa vapaaehtoisvoimin pyöritetävän toimintakeskuksen, Turvakeskuksen.

Toimintoja Turvakeskuksella oli alussa kaksi: kirpputorilta sai ostaa pienellä rahalla vaatteita ja taloustavaraa, ja kylän huonokuntoisille vanhuksille kuljetettiin vapaaehtoisvoimin ateriat kaksi kertaa viikossa. Kirpputorille tavarat

saatiin lahjoituksina mm. Espoon Emmauksesta sekä Karjalohjalla sijaitsevilta Toivon ja Rauhan perhekodeilta.

ESTERILLÄ, Turvakeskuksen puuhanaisella, oli **Katrin**-niminen, vaikeasti kehitysvammainen tytär. Vapaaehtoistyön ohella Ester uneksi paikasta, jonne asumaan tulisi kehitysvammaisia nuoria ja jonne Katrininkin olisi mahdollista päästä. Hanke sai ilmaa siipien alle, kun Ester kohtasi Helsingin matkallaan **Musa-Maija Ojalan**, joka oli perusta-

Jüri Lepp siivoamassa pesulaa.

nut Karjalohjalle kodin kehitysvammaisille aikuisille. Maija valoi Esteriin uutta uskoa ja rohkeutta ja kannusti jatkamaan yrityksiä.

ESTER PALASI KOHILAAN ja kirjoitti paikalliseen sanomalehteen unelmastaan artikkelin otsikolla ”Missä on se talo?”. Kunnanhallituksen jäsenet lukivat artikkelin ja päätyivät tarjoamaan Turvakeskuksen käyttöön kylän laidalla olevaa vanhaa ja tyhjää neuvostoajan lomakeskusta. Turvakeskus saisi talon käyttöönsä sillä edellytyksellä, että uudet omistajat vastaisivat talon kunnostamisesta. Hanke ei ollut helppo, siihen tarvittiin rahaa. Espoon Emmauksen keräsi eri tahoilta, mm. kansainväliseltä Emmaukselta puolet talon ostohinnasta, 250 000 mk ja hankki myös vuonna 1995 Suomen ulkoministeriön kehitysapurahoista hankkeelle toimintatuen kolmeksi vuodeksi. Kohilan Katikoti oli saanut alkunsa.

KATIKOTIIN ALKOI SAAPUA asukkaita, ja pian koossa oli joukko ihmisiä, jotka opettelivat

uutta elämää samankaltaisten kanssa hoitajien ohjauksessa. Valtio maksoi jokaisesta asukkaasta pienen korvauksen, joka tosin alkuaikoina riitti hädin tuskin elämiseen. Tarvittin paljon voimia vievää vapaaehtoistyötä, ja ennen kaikkea tarvittiin välittämistä. Tilanne oli erityisen haastava juuri Katikodin alkuaikoina, jolloin kehitysvammaisten ihmisten osallistaminen osaksi yhteiskuntaa oli vielä uusi ja outo asia – tarve asenteiden muokkaukseen oli suuri. Jotkut vanhemmat vaativat jopa lapsensa takaisin kotiin vain saadakseen omaan käyttöönsä valtion maksaman avustuksen.

Katikoti saatiin käyntiin Turvakeskuksesta saaduilla pienillä tuloilla sekä lahjoituksilla. Työtä oli paljon, vaikeuksia sitä enemmän, mutta vähitellen Katikoti alkoi löytää paikkansa Kohilan kylän hyväksyttynä jäsenenä.

KATIKOTI ON NYT TOIMINUT Kohilassa 28 vuotta. Asukkaita talossa on 15. Vakinaisella työsopimuksella on 11 työntekijää, mm. kirjanpitäjä ja toimintaterapeutti. Toiminnanjohtajana on **Merilin Niilop**, joka on ollut talossa jo 15 vuotta.

TURVAKESKUS eli Toiminta- ja terapiakeskus toimii katikotilaisille sekä henkisenä että rahallisenä tukena. Asukkaat lähtevät päivittäin töihin, ja keskuksen tuloilla voidaan paikata omavaraisuuden vajetta. Toimintaan osallistuu kaikkiaan yli 40 henkeä, eli keskus palvelee myös muita kuin Katikodin asukkaita. Heillä kaikilla on sosiaalisen tuen tarvetta.

TURVAKESKUS TARJOOA erilaista tukea n. 25 heikosti toimeentulevalle kylän asukkaalle ja järjestää kuntoutusta n. 30 henkilölle, jotka kärsivät erilaisista kehitys- ja liikuntavammoista. Lisätuloja hankitaan mm. pesulatoiminnalla, jossa työskentelee päivittäin viisi Katikodin asukasta yhdessä toiminnanjohtajan kanssa. Ruoka-avustus vanhuksille toimii edelleen – kunta kustantaa keiton, mutta jakelu kaksi kertaa viikossa on katikotilaisten harteilla. Onpa toiminnanjohtaja Merilin avustajineen nähty vapaaehtoisesti siivoamassa avunsaajan kotiakin.

Elar Tamm.

OMAVARAISUUS on tällä hetkellä Katikodin suurin haaste, kun lähes kaikki kulut ovat nousseet n. 30 %. Asukkaiden kuukausimaksut ovat kuitenkin pysyneet lähes samoina eivätkä kata kuluja, joihin kuuluvat mm. työntekijöiden palkat. Yrityksenä on saada kuukausimaksuja korotettua edes jonkin verran. Tänä vuonna pyritäänkin lisäämään asukkaista saatavia hoitomaksuja, jotka koostuvat sosiaaliviraston, asukkaiden kotikuntien sekä eläkkeiden yhteissummasta. Turvakeskuksena toimivan kunnan omistaman talon juoksevat kulut maksaa kunta, samoin keskuksen tarvitseman remontin.

KATIKODISSA OVAT TULOT kuitenkin vähissä. Kunnan antamaa tukea ei ole lupa käyttää talon remonttiin tai kalusteiden hankintaan. Niinpä Katikoti on mm. välttämättömissä remonttihankeissaan joutunut tukeutumaan Emmaus Helsingin apuun.

MERILIN NIILOPIA henkisesti raskas työ ei ole ajanut hakemaan töitä muualta, yhtenä voimallään lähteenä on hänen mukaansa jatkuva yhteistyö Helsingin Emmauksen kanssa.

– Emmauksen sekä Toivo ja Rauha -yhdistyksen kanssa aloimme tehdä yhteistyötä jo 1990-luvulla. Kyseessä on paljolti ollut myös henkinen tuki maassa, jossa kehitysvammaiset ihmiset aikanaan syrjäytettiin armotta yhteiskunnalle tuottamattomana joukkona. Emmaukselta saadut mallit ovat auttaneet meitä monessa ratkaisussa, ja sieltä saatu rahallinen apu on ollut yksi toimintamme edellytyksiä, ilman lisätukea emme yksinkertaisesti tulisi toimeen, vaikka pyrimmekin jatkuvasti omavaraisuuteen.

Emmauksen apu on auttanut meitä jatkuvasti parantamaan Katikodin asukkaiden elinolosuhteita. Talossamme on 450 neliometriä, pelkät juoksevat kulut ovat siis korkeita. Talo on rakennettu 1980-luvulla ennen Viron itsenäistymistä, ja sen korjaaminen nykyajan vaatimuksia vastaavaksi on vienyt paljon varoja. Sitä mukaa kun sosiaalivirasto ja kunta

ovat sitoutuneet tukemaan toimintaamme taloudellisesti, on samalla luotu aivan uusia yhteisöasumiseen liittyviä ehtoja ja edellytyksiä. Kaikkien ehtojen täyttämisen tarkoittaa myös paljon kuluja, joihin valtion eli sosiaaliturvaviraston maksama tuki 15 asukkaalle ei riitä, kun myös henkilökunnan palkat on maksettava. Emmauksen avulla olemme voineet kuitenkin remontoida kaikkein huonokuntoisimmat osat talosta kuten keittiön ja ruokasalin ja muutaman asukashuoneen. Samoin olemme viime hetkellä pystyneet välttämään kosteus- ja homeongelmat uusimalla pesu- ja wc-tilat. Kaikki se olisi jäänyt tekemättä ilman Emmauksen apua, ja sen säännöllinen rahallinen tuki mahdollistaa koko toimintamme jatkuvuuden.

– Pidän työstäni vaikka se on vaativaa ja joskus henkisesti raskasta. Kuitenkin työstä on tullut minulle todellinen elämäntapa. Saan voimia ja energiaa talomme asukkailta sekä asiakkailta, jotka käyttävät meidän palvelujamme. On niin paljon toiveita ja unelmia, jotka haluamme yhdessä toteuttaa, sekin auttaa olemaan aktiivinen joka suuntaan. Työn tuomat kokemukset ovat korvaamattomia ja tuovat mukanaan mielenrauhan.

– Kadikodin 15 asukkaasta jokainen on oma persoonansa ja monella on erityistai-toja kehitysvammaisuudesta huolimatta. Toiset haluavat askarrella ulkotiloissa, toiset kokkaavat mielellään, joku pitää siivoamisesta. Olemme pyrkineet siihen, että jokainen asukas pääsee tekemään haluamaansa työtä, samalla yritämme opettaa heille uusia taitoja. Asukkaistamme voisimme mainita mm. lahjakkaan Raivon, joka soittaa kitaraa ja virkkaa. Jüri puolestaan pitää puutarhatöistä ja kasvattaa antaumuksella aina uusia ruukkukasveja, joita hän mielellään lahjoittaa satunnaisille vieraille.

Joskus teemme yhdessä pieniä yhteisiä matkoja asukkaiden kanssa, niitä kaikki aina odottavat. ■

AHERTAJA MAIJA OJALA

Jokainen ihminen on arvokas!

Tulin Emmaukseen opiskeluaikoinani v. 1977. Aloin käydä vapaaehtoistoissa Hietalahdenrannan kirpparilla. Olin mm. pakkaamassa Lapinpaketteja, kertoo **Maija ‘Musa’ Ojala**. Yhteistyössä Rajaseutulii-ton kanssa Emmaus lähetti silloin säännöllisesti vaatteita, kenkiä, leluja ym. yli sadalle vähävaraiselle perheelle Lapissa ja Itä-Suomessa.

– Osallistuin myös **Elisabeth de Godzinskyn** vetämään nuorten iltaryhmään ja kävin auttamassa Elisabethia ruoanlaitossa Annankadulla sijainneessa Emmaus-yhteisössä.

Kun ansiotyö Helsingin ev. lut. seurakuntien vapaa-ajan keskuksessa Mustasaaressa alkoi, Maija toi saaren nuoret myös Emmauksen piiriin.

– Olimme mm. rakentamassa uutta kirpparia Lauttasaaren Gyldenintielle syksyllä 1983.

Maija oli myös aktiivisesti tukemassa Emmaus Kanava ry:n perustamista ja **Ulla** ja **Raimo Siljanderin** Emmaus-yhteisön alkavaa toimintaa Espoossa. Noihin aikoihin hän haaveili miehensä **Jukka-Pekan** kanssa samantyyppisestä yhteisöstä, jossa olisi eri-ikäisiä ihmisiä.

– Idealistina ajattelin, etten tarvitse palkkatyötä.

Mutta sitten suunnitelmat muuttuivat, kun Ojalat lomaillessaan Karjalohjalla tutustuivat **Ulla** ja **Heikki Saron** vetämään kehitysvammaisten aikuisten perhekotiin. Voisivatko hekin tehdä kehitysvammatyötä?

– Sanoimme Sarioille, että jos joku talo Karjalohjalla tyhjenee, niin kertokaa meille. Noin vuosi sen jälkeen Heikki Sario soitti ja kertoi, että täällä olisi nyt talo. Otatteko sen? Tämä tapahtui huhtikuussa 1986. Irtisanouduimme Mustasaaren työstä, ja elokuun lopussa muutimme Karjalohjalle. Helsingin kaupungin sosiaaliryöntekijät etsivät meille asukkaita,

Suomen Diakoniaopiston Telma-koulutuksen opiskelijoita osallistuu keväällä 2023 työharjoitteluun Lauttasaaren myymälässä. Oikealla Maija Ojala.

ja toiminta alkoi neljän kehitysvammaisen aikuisen kanssa.

Vähitellen toiminta laajeni, ja enimmillään Ojalan perhekodissa asui seitsemän eri-ikäistä asukasta. Lisäksi Ojalaan vastaanotettiin myös muita kehitysvammaisia ihmisiä lomailemaan. Työtä tehtiin vuorokaudet ympäri ja vuodesta 2009, kun Maija jäi leskeksi, hän kantoi vastuun perhekodista yksin.

Ojalan ja Saron perheet perustivat yhdistyksen Toivo ja Rauha ry tukemaan kehitysvammaisten ihmisten perhehoitoa ja virkistys ja vapaa-ajan toimintaa. Kun sopiva kiinteistö löytyi, siihen avautui Majakan toimintakeskus, jossa perhekotien asukkaalle järjestettiin työtoimintaa.

Yhteistyö Emmauksen kanssa jatkui. Ojalan perhekodin asukkaat pakkasivat Emmaus Kanavan avustuspaketteja Kameruniin ja silmälaseja Nicaraguahan. Lisäksi Karjalohjalla järjestettiin Emmaus-leirejä.

Yhteinen projekti Emmaus Kanavan kanssa oli myös Katikoti Kohilassa, Virossa. Se sai alkunsa, kun Maija tutustui kehitysvammaisen **Katin** äitiin, **Ester Lausiin**. Siitä kehittyi

vähitellen iso yhteinen hanke, ja yhteistyö jatkuu edelleen. Emmaus Kanavan lopetettua toimintansa vuonna 2010 Emmaus Helsinki on jatkanut Katikodin tukemista.

Kun Maijan eläkeikä oli lähenemässä, hän huolehti siitä, että kaikille perhekodin asukkailla löytyi uusi turvallinen koti.

Vuonna 2019 Maija muutti Helsinkiin, ja nyt hän toimii aktiivisesti Emmauksen Lauttasaaren kirpputorilla. Karjalohjalta käsin hän oli jo useita vuosia Emmaus Helsingin hallituksen jäsen, ja vuoden 2023 alusta hän toimii hallituksen puheenjohtajana.

– Olen välivaiheen rukkanen, kunnes löytyy nuorempia henkilöitä tähän tehtävään. Ei ole tärkeää, mitä minä teen, koska kaikki työt ovat merkityksellisiä ja arvokkaita. Mikään ei ole niin vähäistä, ettei se olisi jotain. Voi tulla onnelliseksi pienistäkin tehtävistä. Usein briljeerataan sankariteoilla, uurastuksella ja menestyksellä, vaikka pienet teot ovat todella tärkeitä.

Työn arvokkuuden lisäksi Maija korostaa ihmisen arvokkuutta.

– Emmauksessa jokainen ihminen on arvokas, jokainen tuo oman työpanoksensa ja rakentaa tätä yhteisöä. Minulle on tärkeää, että ihmisten kirjo Emmauksessa on niin laaja. Koen sen samalla vähän haasteenakin: miten saamme lisää vapaaehtoisia ja pystymme tarjoamaan kaikille sopivia ja merkittäviä tehtäviä, joissa korostuu ihmisen arvokkuus.

– Tämä ei koske vain Emmausta vaan laajemminkin meidän kaikkien ihmisten yhteisöä. Miten osaisimme käytännössä osoittaa, että pidämme jokaista ihmistä arvokkaana ja kaikkea työtä merkityksellisenä?

– Vuorovaikutus on tärkeää. Jos osaisimme käyttää sellaisia sanoja kuin ‘kiitos’ ja ‘anteeksi’, niin maailmassa olisi paljon helpompi hengittää.

Maijan nuoruuden idealismi ei ole kadonnut minnekään:

– Emmaus on merkittävä itselleni paikkana, jossa voin tehdä maailmaa edes piirun verran paremmaksi! ■

TEKSTI ULLA HOYER / KUVA TUIJA ANNALA

Posti Green

BHB2

MUUTOKSEN TEKIJÄT

Emmaus on mahdollisuus erilaisille ja eri ikäisille ihmisille tehdä mielekästä työtä omien kykyjensä ja voimiensa mukaan tasa-arvoisemman maailman puolesta.

Lämpimästi tervetuloa Emmaus Helsinki ry:n kevätkokoukseen 2023

emmaus

HELSINKI

AIKA: Keskiviikkona 19.4.2023 klo 17.30

PAIKKA: Vallilan kirpputori Mäkelänkatu 54

Työjärjestys

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
3. Pöytäkirjantarkastajien ja äänenlaskijoiden valinta
4. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
5. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
6. Esitellään vuoden 2022 toimintakertomusluonnos, tilinpäätös ja tilintarkastajan lausunto
7. Päätetään toimintakertomuksen hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta
8. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
9. Vaalivaliokunnan valinta
10. Kokouksen päättäminen

Toimintakertomusluonnos ja tilinpäätös ovat luettavissa verkossa linkistä <https://1drv.ms/u/s!AtXPN5TFUecdr3v1lGaHjPEHzELt?e=xfpwTh> tai tilattavissa emmaus.toimisto@gmail.com

Tervetuloa!

Emmaus Helsingin hallitus

Vuoden 2023 jäsenmaksu (oman valinnan mukaan vähintään 5 e) maksetaan tilille:

FI17 5780 1020 0039 04, käyttäen viitettä 11112 tai kirjoittaen jäsenen nimi ja osoite lomakkeen viestikenttään.